

[Chr. Rasmussen.]

Det er nærmest rystende, at der kan være en forskel på helt op til 20 øre pr. liter i afregningsprisen til landmændene fra de forskellige landmejerier. Her må være en hel del at rette på det område.

Jeg skal gøre et par enkelte bemærkninger vedrørende lovforslaget om afsætning af frisk dansk frugt og danske grønsager. Der er et gammelt ord, der siger, at når det regner på præsten, så drypper det på degnen. Lovforslaget om afsætning af frisk dansk frugt og danske gartneriprodukter forekommer mig at stå i en vis relation til det gamle ordsprog. Det kan vel være noget af et tvivlsspørgsmål, om gartneriet havde opdaget økonomiske vanskeligheder, hvis ikke landbruget først havde meldt sig. Så vidt jeg kan bedømme situationen, tegner billedet sig imidlertid knap så lyst som for blot et par år siden. Jeg må så håbe, at det ikke er den hidtidige støtteordning, der er skyld i, at udviklingen på visse områder tegner sig lidt mørkere i øjeblikket.

Efter lovforslagets § 4 stilles der 10 mill. kr. til rådighed til udlån til rationaliserings- og moderniseringsforanstaltninger i produktions- og afsætningsvirksomhederne. Det svarer nogenlunde til det beløb, der er til rest efter den gældende lov, og efter de oplysninger, der kom frem, da denne for et par måneder siden blev forlænget, må det jo skønnes, at der vil være brug for beløbet i de kommende 2 år. Dog tyder noget på, at man i hvert fald ikke skal støtte opførelsen af flere mosterier, som der synes at være rigeligt af for tiden.

Efter den forhandling, vi havde i udvalget for et par måneder siden, må det imidlertid blive § 5, interessen særlig samler sig om, nemlig afsætningen på hjemmemarkedet. Der blev i udvalget dengang ikke lagt skjul på, at den klassificering, der er en forudsætning for denne paragrafs ikrafttræden, ikke blev taget særlig tungt, når frugten nåede frem til visse detailforretninger. Men dette problem må vi i udvalget se at finde en løsning på.

Til slut må jeg stille den højtærede landbrugsminister et spørgsmål: hvad er egentlig meningen med stk. 3 i § 5? Skal de penge, der tilgår denne fond, gemmes hen i en cigarkasse, eller skal fonden have dobbelt forrentning? Jeg er nok nogenlunde klar

over, hvad meningen er, men jeg synes, denne formulering er i allerhøjeste grad ejendommelig.

Jeg skal så gå over til at sige nogle ord om kornlovsforslaget. Det kan vel ikke nægtes, at forslaget til lov om en kornordning for høstårene 1965-66 og 1966-67 er det, der har været diskuteret mest af de 4 forslag, vi her behandler, og at det adskiller sig væsentligt fra tidligere års kornlove. Betydningsfuldt er det, at der foreslås en afvikling af den brødkornsordning, vi har haft i snart en meget lang årække, og som ikke har været samfundet nogen billig foranstaltning. Jeg skal ikke lægge skjul på, at jeg gerne havde set, det allerede var sket i høståret 1965-66, men jeg forstår fuldt ud ministerens argument for forlængelse af den nuværende ordning det ene år, hensynet til de landmænd, der sidste efterår har disponeret ud fra forventning om forlængelse af den gældende ordning.

Ministeren har i sit forslag bevaret indmalmingspligten for dansk rug og hvede til brødfremstilling også for høståret 1966-67. Der er ingen grund til at lægge skjul på, at adskillige inden for mit parti ikke ligefrem er begejstrede herfor, og jeg vil gerne spørge den højtærede landbrugsminister, om der kan regnes med at blive en væsentlig forskel på prisen på importeret brødkorn og importeret foderkorn, så det af økonomiske grunde er rimeligt at opretholde denne ordning. Det må vel forventes, at de hjemlige arealer med brødkorn vil blive meget væsentligt formindsket, når den særlige prisordning bortfalder.

Forhøjelsen af foderkornsprisen er vel det mest diskuterede i det foreliggende lovforslag. Det er imidlertid min opfattelse, at ministeren har ramt nogenlunde rigtigt, når sol og vind skal deles lige. Uanset hvor forskellige opfattelserne kan være, mon der så ikke er nogenlunde enighed om, at kornet stadig er noget centralt inden for dansk landbrug? Når der skal gennemføres støtte- og prisordninger til fordel for erhvervet, må jeg anse det for udelukket, at man skulle være i stand til at komme uden om kornet. Nu ved vi jo meget vel, at for et stort tal af landbrugere — det gælder både mindre og mellemstore — er spørgsmålet om kornprisen ikke det afgørende, da bedrifterne stort set